

NE DAJ

Mateji Jelić

Nakon prvoga plača,
nakon prvoga jasnog pogleda,
na vrh ti jezika sjeda riječ.
Hrveš se s njom danima,
onda je nenadano izbaciš,
a oni su nasmijani i sretni.

U mucu konačno si ju rodio.

Godinama ju kasnije pitomiš,
daješ ju i primaš istodobno,
onda kažu da si odrastao,
možeš sjesti u društvo s njima.

Ona te učinila čovjekom.

Stoga što god bilo, čuvaj riječ,
ne daj da ti je bahato uzmu.
Ako treba, umri zajedno s njom,
bez nje si već mrtav iako hodaš.

Putnik si koji zna kamo ide.

Ima ih koji nasrću, znaš to dobro,
neljudsko je ovo suvremeno vrijeme,
zalupilo vrata Bogu i ceri se,
dijete je obmanuto šarenilom.

Preprjeko su da te učine jakim.

Dok se lavovski staneš boriti,
neka bude pod domoljubnom zastavom.
Ona te rodila, ona neka te prekrije,
a njima ostavi urlik čopora u noći.

Sve ima svoj izvor i uvir.

Ne daj da ti ubiju riječ,
ne daj proljeća iz sebe.

Miljenko Stojić